



Expositie

'Vernieuwing', werk van Natalie Hoogeveen, Romy Joya Kuldip Singh, Lotte Meijer en FMD van der Linden. Galerie Pouloueff, Naarden. T/m 1 mei. De galerie is morgen geopend tijdens de Nacht van Naarden.

Werk van Natalie Hoogeveen. FOTO PETER KUNNEN

Sieraden om te lachen

Galerie Pouloueff in Naarden laat werk zien van vier kunstenaars onder de titel 'Vernieuwing'. Nu niet direct een prikkelende aanduiding voor een tentoonstelling van werk van jonge mensen. Bovendien, leren we in Naarden, is 'vernieuwing' een betrekkelijk begrip en kan kunst ook fijn zijn zonder dat etiket. Misschien is 'vernieuwing' gewoon een streven dat overschat wordt in de kunst. Want, neem nu het ambachtelijke werk van Natalie Hoogeveen (1983). Het handschrift van deze Huizense edelsmid - een

combinatie van bijzondere materialen, humor en serieuze edelstenen - onderscheidt zich beslist van dat van andere ontwerpers. Niet in de laatste plaats door de geraffineerde en delicate wijze waarop de sieraden zijn vormgegeven, vervaardigd en afgewerkt. Een vitrine met broches, colliers, kettingen en oorhangers van Hoogeveen maakt ongelooflijk hebbelijk. Zo is het plastic hertenkopje van een broche uit de serie 'Beestenboel' heel geestig, maar tegelijkertijd wekt het sieraad de hebzucht op door de prachtige edelsteen die in het ontwerp verwerkt is. Een collier uit de serie 'Herinneringen' is een ontwerp van zoetwaterparels en een medaillon met de afbeelding van een vissersvrouw. De vrouw draagt op haar beurt een halsketting met een parel. Het is een origineel sieraad, elegant en of het idee achter het ontwerp vernieuwend is, doet niet ter zake bij zo veel vakmanschap. Hetzelfde vakmanschap en dezelfde subtiliteit vallen op bij de objecten van Romy Joya Kuldip Singh (1993). Ze noemt zich een 'hybride kunstenaar', want gefascineerd door wetenschap en het niet-wetenschappelijke werk dat ze maakt.

Daarover zegt ze dat het pas af is als de bezoeker het in beweging zet. Dat kan met het werk van Kuldip Singh. Haar zogeheten 'Curious mechanics' die bij Pouloueff zijn te zien, zijn fragiele, van onder meer ijzerdraad, rijstpapier en metaal gemaakte sculpturen. Het delicate in haar werk zit 'm niet alleen in de vorm, maar ook in het ontwerp van het mechaniek. Zodra de bezoeker door een slinger de rijstpapieren 'vleugels' laat bewegen, wordt het vernuft van het geheel zichtbaar. De staafjes, die weer andere staafjes in beweging laten komen, de tere dwarsverbindingjes, de vleugels. Ook bij Kuldip Singh ligt het vakmanschap er dik bovenop: buiten het ontwerp van het mechaniek, het fijne laswerk en de perfecte afwerking van de materialen.

Organische vormen
Tegenover Kuldip Singhs wetenschappelijke benadering, staat het toeval dat alle ruimte krijgt in het werk van FMD van der Linden (1991). In de Naardense galerie hangt haar serie 'Framed sediment'. Het zijn grote papieren 'doeken' waarover ze pigmenten, inkt en aquarelverf heeft laten stromen. Het resultaat is werk met

vaak heel organische vormen op papier dat door de kleuren zo zacht lijkt als fluweel. Veel van de kleuren veranderen op den duur door het zonlicht. Ook Lotte Meijer (1987) is aan de slag gegaan met verandering, maar houdt - in tegenstelling tot Van der Linden - zelf de controle. Ze schildert landschappen, zaagt deze vervolgens in vlakken en zet het beeld dan opnieuw in elkaar. De landschappen die dan ontstaan zijn vaak verruimd en maken enigszins rusteloos; de doorgaans zo kalmerende zee, die opeens verontrust. Stof tot nadenken, daar in Pouloueff.

Els Blom



Werk van FMD van der Linden.

FOTO PETER KUNNEN

Werk van Lotte Meijer.

FOTO PETER KUNNEN.

Werk van Romy Joya Kuldip Singh

FOTO PR